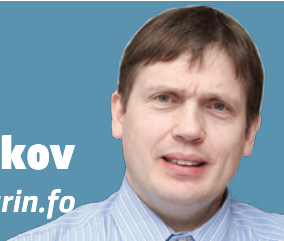

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

FRÓÐSKAPARSETUR ONGAN ÁHUGA

Týsdagin skipaði Fróðskaparsetrið fyri ráðstevnu um, hvussu vit menna Fróðskaparsetrið í framtíðini. Ráðstevnan varð ætlað politikarunum, men tey høvdu ikki hug ella stundir at mæta – einans tvær landsstýr-iskvinnur tóku uppgávuna í álvara, Rósa Samuelsen og Helena Dam á Neystabø og so ein lektari, sum eisini er løgtingsmaður, Kári á Rógvi.

Undan seinasta løgtingsvalið var júst evnið um gransking og útbúgving eitt av teimum heilt stóru, og sum ikki einaferð, so lovaðu valevni og flokkar gull og grønar skógir – hóast úrslitið varð tað forútsigiliga, at lítið og einki hendir.

»Vitan er pallurin, forvitni er drívmegin« er boðskapurin hjá Fróð-

skaparsetrinum – og vit kunnu bara nikka játtandi, tá Herálvur Joensen, stýrisformaður í Degi og Viku vísti á týðningin av at økja forstálsí fyri undirvísing og gransking og týðningin á stigvísu menningini av Fróðskaparsetrinum, sum tørvur er á. At játtanin heldur verður støðugt ment, enn at setrið fær økingar, tey ikki eru fyrireikað uppá.

Tað var eisin áhguavert at hoyra visionirnar hjá Rósu Samuelsen um heldur at førleikamenna starvsfólk á Fróðskaparsetrinum við dyggari og drúgvari undirvísing, heldur enn at senda fólk av landinum á dýr skeið – og har ferðin kanska hevur størri týðning enn málið sjálvt.

Kári á Rógvi, løgtingsmaður og

lektari á Fróðskaparsetrinum, vísti á, at løgtingið hevði ongar trupulleikar at seta av yvir 200 milliónir krónur til nýtt havransóknarskip og 20 milliónir til eina saltsilo á Tvøroyri. Men tá tað snýr seg um at seta pengar av til førleikamanning, útbúgving og gransking, so klárar løgtingið ikki at gera langsiktaðar ætlanir.

Hann vísti á, hvussu vit kunnu sameina útbúgvingar á Fróðskaparsetrinum við útbúgvingar uttanlands. Tað sigur seg sjálvt, at vit ikki kunnu hava allar útbúgvingar í Føroyum, men tað er so upplagt, at vit kunnu kombinera útbúgvingar soleiðis, at vit kunnu taka ein fyrireikandi part í Føroyum, meðan vit fara uttanlands at serútbúgva okk-

um – ella øvugt.

Vit kunnu so bara harmast um, at bara ein løgtingsmaður – ið sum starvsfólk á Setrinum sjálvandi

mátti mæta upp – og tvær landsstýr-iskvinnur mæta til eitt slíkt tiltak. Hetta sigur tíverri nakað nógv um hugsanina, sum politikarar hava til útbúgving. Og tað er kanska ein forkláring upp á himmalvíða munin millum orð og gerðir – millum konkretu vallyftini frá síðsta løgtingsvalið, og dagsins politiska veruleika.

Men tað merkir ikki, at veljarin góðtekur hetta. Her eigur øll tann politiska skipanin at taka í egnan barm, tí útbúgving og kunnleiki eru hornasteinar í einum fólkaræði.

»

Himmalvíður munur er millum gerðir og vallyfti

Miðlahúsið gevur nú VikuBlaðið út aftur

Mánadagin verður VikuBlaðið aftur borið í hvørt hús í landinum. Tað er Miðlahúsið, sum hevur yvirtikið blaðið og øll konseptini frá Sp/f Petur & Petur.

Seinasta árið hevur Miðlahúsið givið út Mánadagblaðið, sum er komið út í minsta lagið eina ferð um mánaðin, men annars eftir tørvi. Áhugin fyri at vera við í blaðnum hevur verið so mikið stórur, at Miðlahúsið nú hevur gjørt av at broyta konseptið og at geva blaðið út hvørja

viku.

Fyri tveimum vikum síðani steðgaði Sp/f Petur & Petur útgávuni av VikuBlaðnum, sum á hesum sinni er komið út síðani á jolum. Miðlahúsið hevur nú gjørt avtalu við Sp/f Petur & Petur um, at Miðlahúsið framhaldandi

fer at geva út VikuBladið við teimum konseptum, sum VikuBladið hevði, og samstundis steðgar útgávan av Mánadagblaðnum.

Kanning hjá Gallup frá apríl í ár vísir, at VikuBladið er mest lisna blað í Føroyum. 58 prosent lesa blaðið.

Heiðurskonsert í Gøtu kirkju

Sunnudagin klokkan 16 hevur Kór Langholtskirkju konsert í Gøtu kirkju. Konsertin er ein minningarkonsert fyri Páll Jacobsen, pápa Eivør Pálsdóttir, sum doyði herfyri.

Kór Langholtskirkju vitjar í Føroyum í sambandi við kórstevnuna í Havn. Kórleiðarin, Jón Steffanson, er íslendski »pápi« Eivør. Tað var hjá

honum og konuni, Eivør búið, tá hon sum 16 ára gomul fór til Íslands á fyrsta sinni.

Páll helt nógv av hesum fólki, sum so hegnisliga tóku sær av Eivør, og familjan er tí sera fegin og tekur tað sum eina stóra æru, at tey nú skipa feyri hesi konstini, Páll til heiðurs.

»

Ivasama herferðin móti Norrønu

ÓLI JACOBSEN
KJAK Á SÍÐU 14

»

Nú fara teir eftir útróðrarmonnunum

JÓGVAN Á LAKJUNI
KJAK Á SÍÐU 14

Makrelsalat á lakkinum

Fyrst vóru rúkkur í lakkinum og í fjør øska á lakkinum – hesa ferð er makrelsalat á lakkinum, tá Klaksvíkar Sjonleikarfelag spældi sína triðju hallarkabarett

– Tey bæði undanfarnu árinu hevur tað víst seg at riggað øgiliga væl at spæla hallarkabarett á Norðoyastevnu. Ikki minst, at vit við bara trimum sýningum allíkavæl kunnu spæla kabarettina fyri einari rúgvu av fólki, sigur formaðurin í Klaksvíkar Sjonleikarfelag, Rudolf Joensen.

Karmurin um hallarkabarettina í fjør og fyrraárið var Badmintonhøllin, og so verður eisini í ár. Hesa ferð verða sýningarar klokkan 21 fríggjakvøldið og leygarkvøldið og klokkan 20 sunnukvøldið. Og tær verða ikki fleiri í tali enn hesar triggjar.

– Sum altíð, hava vit roynt at funnið nøkur aktuella og kend evni, sum so verða drigin ígjøgnum vinklingar av øllum møguligum slagi, áðrenn vit halda, at nú er talan um góðar og stuttligar søgur, vit kunnu hyggja, sigur Rudolf.

– Úr rúgvuni av viðgjørdum evnum hesa ferð kann nevast nýggja Nýggja Testamenti, fyrrverandi bankastjórar, afturlatna føðideildin í Klaksvík, grønlendskir faðirloysingar og

mangt, mangt annað. Eg haldi, at tað tekur til at gerast ein góð hallarkabarett aftur hesa ferð.

Heitið á árliku hallarkabarettini á Norðoyastevnu fylgir eisini einum ávísam mynstri. Í fyrraárið kallaðist kabarettin »Rúkkur í lakkinum« við íblástri úr tí gamla Rukkulakkanum, og í fjør var tað eldgosið í Íslandi, ið gav heitið »Øska á lakkinum«. Í sama anda er heitið hesa ferð blivið »Makrelsalat á lakkinum«.

– Aftur í ár hava vit fingið góðar kreftir at hjálpa okkum. Jákup Veyhe er enn eina ferð leikstjóri og eisini er Hilmar Jan við aftur í ár. Men harafturat er tað eydnast okkum at fáa Sjúrð Skaale við, og sum skilst, dámar honum líka væl at vera við í kabarett í Klaksvík sum í Havn, sigur Rudolf Joensen, ið sjálvur eisini hevur onkran leiklut á pallinum.

– Sum altíð, so eru tað tær lokalu kreftirnar, ið eru tær berandi í kabarettini, og í so máta eru vit eisini sera væl mannað hesa ferð. Enn eina ferð er tað Magni Husgaard, ið við sínum monnum syrgir fyri tónleikinum, so vit gleða okkum veruliga til eina góða hallarkabarett, ið einki stendur aftan fyri tær báðar, ið hava verið hini bæði árin.